

Сергій ЗЮБРИЦЬКИЙ
здобувач вищої освіти I курсу ОС «бакалавр»
спеціальності 208 «Агроінженерія»,
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський
Науковий керівник: **Надія ПОПЕЛЬ**
викладач кафедри іноземних мов,
Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,
м. Кам'янець-Подільський

РОЗВИТОК ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Раніше невідомі цифрові технології все частіше використовуються у всіх сферах життя. Через карантини, пов'язані з Covid-19 та війну із російськими загарбниками, відбувається процес переходу від традиційного навчання до дистанційного на базі комп'ютерних технологій. Це стало можливим здебільшого з розвитком мережі Інтернет, що дало можливість пересилати необхідну кількість інформації з одного кінця світу в інший, вільно вести дискусії з іншими користувачами мережі в online режимі та розміщувати інформацію на Інтернет-сайтах, роблячи її доступною для всіх бажаючих. Сучасні інформаційні технології дозволяють підвищити та вдосконалити ефективність освітнього процесу. Під час реформування освіти у вищих навчальних закладах розробляється концепція дистанційної освіти, що передбачає розробку різноманітних технологій, зокрема технології змішаного навчання. Дистанційна освіта в Україні, це є форма навчання, рівноцінна з очною, заочною та екстернатом, що реалізується, в основному, за технологіями дистанційного навчання.

Дистанційне навчання дає студентам цілодобовий доступ до навчальних матеріалів, постійну підтримку та консультації викладачів та методистів, онлайн лекції та інші технологічні рішення для забезпечення ефективного та якісного процесу навчання.

Сучасна модель освіти має забезпечити інтеграцію різних способів засвоєння навчального матеріалу, тим самим розкрити та збільшити творчий потенціал здобувача. Оскільки головною метою освіти є забезпечення умов виховання, навчання та розвитку вільної, критично мислячої особистості, здатної до безперервного підвищення рівня освіти та культури, а також інтегрованої у світовий інформаційний простір.

Сьогодні студент може залишитися вдома для навчання. Викладач і студент, фізично віддалені один від одного, але пов'язані різними цифровими інструментами. Все, що потрібно, це підключення до Інтернету та комп'ютер, планшет або смартфон. Тому дистанційне навчання стає цифровим. Завдяки цифровому дистанційному навчанню студент може отримати доступ до курсу, навчального контенту та навіть скласти іспити з дому. Ця форма навчання також відома своєю гнучкістю, що є ідеальним варіантом для тих, хто хоче здобути іншу освіту та отримати іншу спеціальність. Крім того, навчання он-лайн зазвичай здійснюється самим студентом. Основна частина роботи буде виконана в його комунікаційному середовищі, а взаємодія з іншими студентами та викладачами обмежена. Для цього він повинен знати, як поводитися з комп'ютером та Інтернетом, мати гарні організаторські здібності та вміти розпоряджатися своїм часом.

Окрім традиційних засобів масової інформації, ще одним інструментом, що використовується цифровою дистанційною освітою, є віртуальна реальність, яка надає можливість симулювати практичну роботу, від хірургічних операцій до будівництва будівель, як у відеогрі.

Популяризація цифрового дистанційного навчання має здійснюватися з багатьох причин:

- студент навчається комфортно та з більшою автономією,
- зменшуються необхідні витрати,
- сфери застосування цифрового навчання численні,

- дипломи, отримані он-лайн, також все частіше визнаються роботодавцями.

Завдяки традиційним очним формам навчання студенти витрачають багато грошей на переїзд та пошук житла. Цифрове дистанційне навчання усуває ці бар'єри та знижує витрати. Крім того, усуваються географічні бар'єри. Студенти можуть відвідувати курси з дому в будь-якій точці світу, у комфортному знайомому оточенні вони почуваються безпечніше та менше піддаються стресу. Вони можуть краще розпоряджатися своїм часом і відвідувати заняття відповідно до їхньої доступності. Гнучкість цифрового дистанційного навчання корисна не лише в університетах і школах. Прагнучи покращити можливості та навички свого персоналу, компанії також можуть скористатися цим для створення програм дистанційного навчання.

Найбільшим недоліком дистанційного навчання є те, що студент може опинитися наодинці із дисципліною, яка вивчається. Відсутність фізичної та візуальної взаємодії може послабити ентузіазм деяких студентів щодо предметів, які вивчаються. Щоб подолати цей недолік, для багатьох цифрових курсів можна призначати зустрічі за допомогою відеоконференції з викладачами. Крім того, свобода студента розпоряджатися своїм часом може дуже швидко привести його до прокрастинації, якщо він не буде вимогливим до себе.

Отже, дистанційне навчання стає все більшою необхідністю. Щоб зробити його ще ефективнішими необхідно:

- асоціювати принципи гейміфікації до розвитку цифрових курсів;
- краще інтегрувати віртуальну реальність у світ освіти.

Дистанційна освіта за допомогою цифрових інструментів, безсумнівно, є найбільшою революцією в сучасній освіті. Технологічні інновації, що розвиваються, і ті, що будуть у майбутньому, зроблять її ще ефективнішою і більш практичною.

Список використаних джерел:

1. Маслюк Ю. А. Проблеми використання інформаційних та комунікаційних технологій у навчальній діяльності. *Інновації в освіті*, 2006. № 1. С. 117–123.

2. Кухаренко В. М., Рибалко О. В., Сиротенко Н. Г. Дистанційне навчання: умови застосування. Дистанційний курс : навч. посібник Вид. 3-є. Харків, 2002. 320 с.

Tetiana KOSTROVA

*the 4th year student (bachelor program) of
specialty 015.16 “Professional education (Service sector)”,
Higher Education Institution “Ukrainian Engineering
and Pedagogical Academy”,
Kharkiv*

*Scientific supervisor: Maryna PASICHNYK
Senior Lecturer, Department of Foreign Language Training, European
Integration and International Cooperation,
Higher Education Institution “Ukrainian Engineering
and Pedagogical Academy”,
Kharkiv*

VIRTUAL SPACE IN THE EDUCATIONAL ENVIRONMENT OF MODERN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

The article is devoted to the analysis of the definitions “educational space” and “virtual educational space of higher education institution” in the context of research methodology. The multifaceted nature of the virtual educational space has been assessed at several levels – institutional, functional, and technical. It is defined the peculiarities of the “virtual university” as a modern educational institution and the components of its structure (technical (telecommunication) environment; information and communication environment; educational and methodical environment; administrative and management environment). The main ways of forming the virtual educational space in the context of its